

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202165
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3519202165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a sudcov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcov I/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S., P. XXX/XX a 2/ M. A., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom X. S., P. XXX/XX, oboch zastúpených Mgr. Júliusom Meszárošom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Námestie sv. Anny 7269/20B, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, o určení, že úver z úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9Csp/40/2019 - 109 zo dňa 27. mája 2021 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcom 1/ a 2/ **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie č. 5550504312 zo dňa 31.05.2014 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Výrokom II. žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd určil, že poskytnutý úver na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie č. 5550504312 zo dňa 31.05.2014 uzavretej medzi žalovaným a žalobcami je bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 31.05.2014 došlo medzi žalobcami ako klientmi a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie. Pôžička bola dohodnutá vo výške 15 000,- eur, splátka s poistením bola dohodnutá vo výške 232,63 eur (mesačné poistenie dohodnuté nebolo), RPMN bola vo výške 14,9 %, celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 12 915,60 eur, celková čiastka, ktorú mali žalobcovia zaplatiť, bola vo výške 27 915,60 eur, fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 14,9 %, počet splátok 120 a priemerná hodnota RPMN 11,89 %, termín konečnej splatnosti bol stanovený na 5/2024. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., bol odo dňa 01.01.2018 z obchodného registra dobrovoľne vymazaný, pričom v dôsledku rozdelenia sa univerzálnymi nástupcami stali spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, a VÚB Leasing, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 318 045. Projekt rozdelenia zlúčením bol dňa 11.12.2017 spísaný vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, uzatvoreného medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami, sa spoločnosť VÚB, a.s., stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, keďže predmetná vec sa netýka produktov QCar a Triangel - splátkový predaj, v prípade ktorých všetky

práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov preberá spoločnosť VÚB Leasing, a.s. Tým mal súd preukázanú vecnú pasívnu legitimitáciu žalovaného. Právne vec súd posúdil podľa § 137 CSP; § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka; § 9 ods. 1, 2 písm. f), § 11 ods. 1 písm. b), ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Súd konštatoval, že v danom prípade priamo z právneho predpisu vyplýva, že spotrebiteľ sa na súde môže domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, a preto nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na takomto určení. Vzhľadom na obsah uzatvorenej zmluvy mal súd za to, že dlžníci vedeli, aká je celková výška pôžičky, celková čiastka, ktorú musia splatiť, následne celkové náklady, ktoré im v súvislosti s pôžičkou vznikajú, aká je výška splátky, hodnota RPMN a priemerná RPMN, aký je počet splátok, fixná ročná úroková sadzba a splatnosť splátok (do 20. dňa v príslušnom kalendáriom mesiaci). Konkrétne uvedenie doby trvania zmluvy a presný termín konečnej splatnosti však v uzatvorenej zmluve absentoval. Uvedenie doby trvania zmluvy sa v zmluve nenachádza. Uvedenie termínu konečnej splatnosti je v označení 5/2024. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť vymedzená určito a zrozumiteľne, teda spotrebiteľ musí vedieť, v ktorý konkrétny dátum je úver splatný ako celok. Nepostačuje uvedenie počtu mesačných splátok, počas ktorých bude spotrebiteľ úver splácať, o to viac, ak samotná úverová zmluva ani presne neuvádza termín začiatku splácania úveru. Samotný údaj o počte splátok je údajom samostatným a kvalitatívne odlišným. Nie je úlohou spotrebiteľa odvodzovať z rôznych všeobecných obchodných podmienok alebo iných príloh zmluvy, kedy zmluva končí, prípadne, kedy má zaplatiť poslednú splátku. Všetky kogentné náležitosti úverovej zmluvy slúžia práve spotrebiteľovi, majú byť jasne, zreteľne a prehľadne uvedené, keďže sú pre rozhodovanie spotrebiteľa rozhodujúce. Absencia riadneho vymedzenia konečnej splatnosti úveru a absencia doby trvania zmluvy majú za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd vzhľadom k tomuto konštatovaniu sa už ďalej ani nezaoberal inými náležitosťami zmluvy. Vychádzajúc z týchto skutočností súd žalobe vyhovel a určil, že úver poskytnutý na základe uzatvorenej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má tak právo iba na vrátenie toho, čo reálne žalobcom poskytol, prípadne na úroky z omeškania v súvislosti s oneskoreným splácaním úveru. Žalobcovia boli v konaní plne úspešní, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovaného zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované parametre. Súčasťou zmluvy v tomto prípade boli aj zmluvné podmienky (priamo zapracované v čl. XVI. Zmluvy) a splátkový kalendár. Splátkový kalendár a štandardné informácie žalovaný predložil už vo vyjadrení k žalobe, avšak tieto dokumenty súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevzal do úvahy. Žalovaný poukázal na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s., kde Súdny dvor okrem iného uviedol, že „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“. Pred uzavretím zmluvy mal žalobca k dispozícii formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (oboznámenie sa s týmto dokumentom žalobca potvrdil vlastným podpisom v jeho závere), v ktorom sú údaje o splácaní úveru prítomné napr. v časti 2, kde je výslovne uvedené, že zmluva sa uzatvára na dobrou určitú. Termín konečnej splatnosti 5/2024. Termín splátok: do 20. dňa v kalendárnom mesiaci. V spojení všetkých údajov prítomných v zmluve je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného (zmluvného) textu podľa žalovaného zrejme, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti je máj 2024, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. V ostrom kontraste s tvrdením súdu, že zo zmluvy nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti, bolo podľa žalovaného správanie sa samotného žalobcu, keď nemal otázky pri uzavieraní zmluvy, pričom sám splátky úveru riadne splácal. Žalobca mal k dispozícii splátkový kalendár, ktorý žalovaný predložil k vyjadreniu k podanej žalobe, a z ktorého je podľa žalovaného zrejme splatnosť každej jednej splátky. Žalobca to, že túto listinu mal k dispozícii, nijako nenamietal a v zmysle § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Súd mal preto pri posudzovaní absencie povinných náležitostí vychádzať aj z obsahu splátkového kalendára. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/2015 tiež uviedol, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez

úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Ďalej namietal, že zo žiadneho právneho predpisu (platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy) požiadavka na uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere výlučne prostredníctvom napr. dní, týždňov, mesiacov či rokov nevyplýva. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. ho v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že bolo nesporné a v konaní preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 31.05.2014 Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie č. 5550504312, v ktorej však absentuje zákonom vyžadovaný údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalovaný podľa žalobcov v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, pridrižiava sa jeho tvrdení uvedených vo vyjadrení k žalobe (s výnimkou námietky nedostatku naliehavého právneho záujmu) a odkazuje na zhodné judikáty. Žalobcovia poukázali na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Žalobcovia navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a žalobcom priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že v zmluve absentovali údaje o dobe trvania zmluvy a presný termín konečnej splatnosti, čo má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalovaný vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Odvolacie námietky založil na tvrdeniach, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované parametre, súd nevzal do úvahy splátkový kalendár a štandardné informácie, ktoré predložil žalovaný, pred uzavretím zmluvy mali žalobcovia k dispozícii formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorom sú údaje o splácaní úveru prítomné, napr. v časti 2, kde je výslovne uvedené, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, ďalej na tvrdeniach, že v zmluve sú uvedené termín konečnej splatnosti 5/2024 a termín splátok do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, z čoho je zrejmé, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti je máj 2024, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. Žalobcovia mali k dispozícii splátkový kalendár, ktorý žalovaný predložil k vyjadreniu k podanej žalobe, a z ktorého je podľa žalovaného zrejmá splatnosť každej jednej splátky.

7. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

8. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu

právnou normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, inak sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48/ES, ktorá ustanovuje ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere. Táto náležitosť je vyjadrená v uvedenom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Eurokonformným výkladom tohto ustanovenia je možné dospieť k záveru, že povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vymedzenie dĺžky trvania zmluvy dostatočne určitým spôsobom. Ide o údaj odlišný od termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ zákon rozlišuje tieto dva parametre ako samostatné obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musia v nej byť uvedené oba a nemožno ich stotožňovať a od termínu konečnej splatnosti úveru odvodzovať aj dobu trvania zmluvy. V zmluve tak, ako bola ako listinný dôkaz predložená a oboznámená, sa údaj o dobe trvania zmluvy nenachádza vôbec, a to ani v znení, ako žalovaný uvádza v odvolaní. Už len z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Zmluva tak, ako bola predložená a oboznámená ako listinný dôkaz, neobsahuje ani zmluvné podmienky zapracované podľa žalovaného v čl. XVI. Pokiaľ zmluva nebola predložená kompletná a takto oboznámená, nemožno z tohto dôvodu odvolaniu žalovaného vyhovieť, keďže toto je založené na konkrétnych odvolacích dôvodoch a odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný a žalovaný nenamietal, že by súd prvej inštancie riadne nevykonával dôkaz oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z tohto dôvodu ani k tomu sa vzťahujúci odvolací dôvod v odvolaní neuplatnil.

12. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, týmto nemožno bezvýhradne rozumieť iba konkrétne určený dátum, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ teda v predmetnej veci bol v zmluve o úvere termín konečnej splatnosti vyjadrený údajom 5/2024, mohlo by ísť v spojení s ďalšími náležitosťami zmluvy o vyjadrenie dostatočne určité. Avšak predmetná zmluva (opätovne tak, ako bola predložená a oboznámená) neobsahovala údaje, na základe ktorých by bolo možné dospieť k takémuto záveru. Predovšetkým neobsahovala údaj o tom, kedy sú jednotlivé splátky splatné, vrátane splatnosti prvej splátky. Nemožno namietat' voči tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, avšak pokiaľ zákon vyžaduje jej písomnú formu, je minimálne potrebné, aby všetky dokumenty, ktoré ju tvoria, boli spotrebiteľom ako zmluvným stranám známe už v čase uzavretia zmluvy a nimi aj podpísané. Z predloženej zmluvy však nevyplýva, že listiny, ako napr. splátkový kalendár a štandardné informácie, na ktoré poukazuje aj žalovaný, boli jej súčasťou, že boli žalobcami podpísané, a že im boli známe už v čase uzatvorenia zmluvy. Samotná okolnosť znalosti termínov splátok žalobcami a ich dodržiavanie, rovnako ako aj riadne splácanie úveru po istý čas, nemôžu nijakým spôsobom konvalidovať skutočnosť, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorých absenciou je spojený následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v písomnej zmluve uvedené nie sú. Tiež nemôžu mať ani vplyv na možnosť domáhať sa takéhoto určenia zo strany spotrebiteľa a ani na rozhodnutie súdu. Žalovaný nepreukázal, že by žalobcovia podpísali dokumenty, na ktoré sa odvoláva, a ktoré by mali podľa neho byť súčasťou písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli žalobcovia 1/ a 2/ plne úspešní, a preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).